

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Vita Et Epistola Stephani Papae IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

Quæcumque superius scripta * tenentur, confirmauit & anathematizauit subscripta sancta Synodus prædictis congregata temporibus iubente papa Victore, regnante Henrico Pio imperatore, sub venerabili Pontio Tolosano comite. Quibus quicumque obedire studuerit, Domini benedictione & apostolica repleatur; qui vero contemptor & inobediens extiterit, Domini iudicio perpetualiter subiectus sit. Firmant & consignant Rambaldus Arelatensis & Pontius Aquensis archiepiscopi, vice papa Victoris. Consignat Vvifridus Narbonensis Dei gratia archiepiscopus. Confirmant domini antedicti episcopi, scilicet, Arnoldus Tolosanus episcopus, Bernardus Biterrensis, Gontherius Agathensis, Arnaldus Bernardus Aginensis, Raimundus Vasatensis, Arnaldus Magalonensis, Elfandus Aptensis, Petrus Ruthenensis, Proterius Nemaufensis, Rostagnus Luteuensis, Heraclius Bigorrensis, Bernardus Conuenensis, Bernardus Conforanensis, Arnaldus Elnensis.

ANNO
CHRISTI
1056.

CONCILIVM COMPOSTELLANVM

A CRESCONIO COMPOSTELLANO ARCHIEPISCOPO
ad disciplinam ecclesiasticam restaurandam celebra-
tum anno Domini M L V I. tempore Victoris papæ II.

NOTA.

Acta Con-
cilii quæ.

^a *Concilium.*] In hoc Concilio ex schedis Antonii Augustini asserit Baronius, inter alia quæ ad disciplinam ecclesiasticam conseruandam spectant, illud sancitum reperiri, Vt sacerdotes omnes episcopi atque presbyteri Missam quotidie celebrarent: Vt clerici tempore ieiunii & litaniarum, quoties publica delictorum expiatio indicetur, cilicio induerentur. Hæc Baronius ex prædicto codice Antonii Augustini anno 1056. num. 16.

VITA ET EPISTOLA

STEPHANI PAPÆ IX.

Stephanus
quando &
a quibus

STEPHANVS, antea Fridericus appellatus, ex abbate
Cassinensi & cardinale presbytero communi totius
cleri

ANNO
CHRISTI
1057.

cleri consensu inuitus factus est pontifex, huius nominis nonus, anno Christi Redemptoris 1057. regnante Henrico IV. Habitis in Vrbe plurimis Conciliis contra concubinatum aliavē plurima vitia cleri, mores ecclesiæ reformavit. Petrum Damiani ab eremo abstractum creavit episcopum cardinalem Ostiensem. Ad ecclesiam Constantinopolitanam schismate diuisam catholicæ & apostolicæ communioni consociandam legationem misit in orientem, qua fungebantur Stephanus cardinalis, Mainardus Siluæ Candidæ episcopus, & Desiderius abbas Cassinensis designatus: dato illis rerum agendarum commonitorio, præcepit, vt quamprimum possent reditum pararent. De futuri pontificis electione decretum edidit, quod Leo Ostiensis his verbis describit: Post hæc, congregatis intra ecclesiam episcopis, & clero, populoque Romano, sub districta nimis inhibitione constituit, vt si, antequam Hildebrandus Romanæ tunc ecclesiæ subdiaconus ab imperatrice, ad quam pro quibusdam reipublicæ negotiis communi consilio mittebatur, rediret, se mori contingeret, nullus omnino papam eligere auderet; sed vsque ad illius reditum sedes apostolica intacta vacaret, eius demum ordinanda consilio. Ad inuisendum sanctum Ioannem Gualbertum fama sanctitatis celeberrimum Florentiam profectus incidit in morbum, & paucis diebus postquam ægrotasset obiit quarto Kalendas Aprilis, anno 1058. Interea, inquit Leo Ostiensis, Gregorius Lateranensis, & Tusculanensis comes, comperto Romani pontificis obitu, sociato sibi Gerardo * Galefense & Romanis potentibus aliquot, noctu cum armatorum turbis ecclesiam vna peruadunt, & Ioannem Velitrensem episcopum, Mincium postea cognominatum, papam constituunt, Benedicti illi imposto nomine. Quod cum Petrus Damianus, vir valde religiosus, quem eo tempore Stephanus papa ab eremo extractum in Ostiensi ecclesia episcopum fecerat, comperisset, vna cum cardinalibus resistere ac reclamare cœpit, atque anathematizare. Sed tamen hi omnes timore perculsi per varia loca fugere. Qua ratione autem schismaticus sede expulsus fuerit, infra in vita Nicolai II. dicitur.

pontifex
electus.

Legationem misit
Constantinopolim.

Decretum
de futuri
pontificis
electione.

Obitus
Stephani.

Benedictus
X. pseudo-
papa &
schismaticus.

* Gale-
rense,

EPISTOLA
STEPHANI PAPÆ IX.

AD VVILIELMVM ARCHIEPISCOPVM RHEMENSEM.

Illum pro religione fortiter & fideliter agere monet,
auxiliumque sedis apostolicæ ei non
defuturum pollicetur.

*Stephanus episcopus seruus seruorum Dei Gernasio Rhemensi archi-
episcopo salutem & apostolicam benedictionem.*

PROMOTIONI nostræ, sicut nobis scripsisti, non ambigimus te gratulari: amicitiam quoque sinceram & volumus & optamus inter nos fore perpetuâ. Porro obedientiam fidelitatemque, quam nobis polliceris, te integerrime seruaturum, si vt debes, & vt te decet, seruaueris, facis quod faciendum optime scis, quod principalem & communem matrem, non modo nos, reuereris in nobis. De Concilio autem Rhemis habendo quid aliud dicendum, nisi quod beatæ memoriæ domnus Victor Dei iudicio hinc est raptus, & quod tu, sicut inter vos conuenit, non remandasti, an in hoc esset regis consensus. Sed & de Bituricensi archiepiscopo, quia dilectus filius noster Hildebrandus, cui illius causa maxime nota est, abest, hoc tantum respondemus, quod eo reuertente, & te cum illo ad nos veniente, tam ex hoc, quam ex aliis ecclesiasticis negotiis tuum consilium habebimus. Ne deficias, aut frangaris, si aduersarios pro fidelitate sanctæ Romanæ ecclesiæ, imo pro sanctorum Canonum defensione pateris, sciens secundum Apostolum, quod in hoc positus sis. Auxilium enim nostrum & consilium tibi pro iustitia agonizanti tempore nostri pontificatus, ad quem nullo meo merito videor assumptus, non deerit: & secundum quod oras orabimus Dominum Iesum, ne a bono proposito aliquando decidas. Ceterum Romæ quinto die post sanctum pascha Synodum celebraturi tuam fraternitatem cum suffraganeis eius volumus & auctoritate apostolica iubemus interesse, absque ineuitabili necessitate.

NOTA.

* *Epistola Stephani.*] Ex bibliotheca Papirii Massoni hæc cum quatuor Nicolai, & sexdecim Alexandri II. ad Geruasium Rhemensem archiepiscopum scripta prodiit in lucem. In vita Stephani, Nicolai & Alexandri II. Papirius pro *Geruasio* scripserat *Vvilielmo Rhemensi archiepiscopo*: illum ego antea male imitatus, in hac editione, pro *Vvilelmo*, *Geruasio* scribendum esse censeo: siquidem horum pontificum tempore non Vvilielmus aliquis, sed Vvido, & Geruasius primus, ut videre est in catalogo Rhemensum episcoporum, qui est apud Flooardum, Rhemensi ecclesiæ præfuisse legitur: non ille vero Geruasius alter est, cuius Iuo epistola 206. & Sigeberti continuator anno III4. meminerunt, vixitque tempore Paschalis II. ad quem epistolam quamdam scripsit, quam habet dictus Papirius in vita eiusdem Paschalis II.

ANNO
CHRISTI
1058.

VITA ET EPISTOLÆ
NICOLAI PAPÆ II.

NICOLAUS, cui nomen erat Gerardus, ex Florentino episcopo per cardinales ab Vrbe fugatos legitime electus est pontifex Romanus anno Christi 1058. tempore regnantis Henrici IV. Antequam vero consecraretur & Romam mitteretur hoc consilio Hildebrandi prudenter egerunt, ut ad expellendum & facilius eiiciendum e sede schismaticum Benedictum, legatione ad imperatricem missa, approbatio Henrici regis postularetur, ne si fortasse hac re intermissa rex sibi iniuriam illatam existimans schismaticis adhereret, & intrusum defendens periculum schismatis augeret. Placuit consilium, petita & obtenta est approbatio electi Nicolai pontificis, simulque Godefrido Tusciæ marchioni demandatum fuit, ut electum in Urbem introducat, & inuaforem sedis Benedictum inde eiiciat. Quod cum, teste Leone Ostiensi, mense Ianuario anni 1059. effectum fuisset, consecratus, & Nicolai secundi nomine appellatus, Romanæ sedis inuaforem cum suis fautoribus omnibus excommunicauit: tandem interuentu quorundam admissum ad communionem apud ecclesiam sanctæ Mariæ, quæ Maior a Romanis dicitur, sacerdotali officio priuatum manere constituit. Berengarium secundo re-

Nicolaus
quando &
qua ratione
electus.

Benedictus
sedis inua-
for eiicitur.

Concil. Tom. 25.

Dddd ij